

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

**HOTĂRÂRE
În numele legii**

cu privire la acțiunea depusă de

Eugen Popovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 și obligarea pârâtei să emită hotărârea privind înaintarea propunerii de numire a reclamantului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.

Legalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii privind respingerea cererii de numire a judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă, sub aspectul exercitării dreptului discreționar al autorității, al incidenței principiului reputației ireproșabile, al autorității de lucru judecat a hotărârilor de clasare penală și disciplinară, precum și al obligației de motivare a actului administrativ individual.

*(Dosarul nr. 3d-11/24
NR. PIGD 2-24017230-01-3d-13022024)*

17 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Eugen Popovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători,*

Cu participarea grefierului, Dumitru Efros

constată următoarele:

ÎN FAPT

A. Poziția reclamantului

1. La 13 februarie 2024, Eugen Popovici, judecător în cadrul Judecătoriei Orhei, fiind reprezentat de avocatul Olga Burea, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 și obligarea pârâtului să emită hotărârea privind înaintarea propunerii de numire a reclamantului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.

2. În motivarea cererii, reclamantul a susținut că la 1 februarie 2024 a recepționat Hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 „Cu privire la cererea Judecătorului Eugen Popovici privind înaintarea propunerii de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă”, prin care Consiliul Superior al Magistraturii a respins cererea sa și a hotărât înaintarea propunerii către Președintele Republicii Moldova pentru eliberarea sa din funcția de judecător al Judecătoriei Orhei, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 544/1995, în redacția anterioară datei de 26 august 2022.

3. În susținerea acțiunii, reclamantul a relatat că, prin Hotărârea Colegiului pentru selecția și cariera judecătorilor nr. 24/4 din 31 martie 2016, a fost admis să participe la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător, iar la 15 martie 2017, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 75-VIII, a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Orhei, sediul central, pentru un termen de cinci ani.

4. Ulterior, la 13 noiembrie 2018, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 522/24, s-a dispus suspendarea reclamantului din funcție, în temeiul demersului Procurorului General, până la adoptarea unei hotărâri definitive pe cauza penală aflată pe rol.

5. Reclamantul a menționat că a contestat Hotărârea nr. 522/24, însă, prin Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2019, acțiunea sa a fost respinsă,

soluție menținută ulterior prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 6 noiembrie 2019.

6. Prin Ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție din 5 mai 2020, s-a dispus scoaterea reclamantului de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale, constatându-se inexistența circumstanțelor de pretindere, acceptare sau primire de bani în exercitarea atribuțiilor sale, iar ordonanța a devenit definitivă prin neatacare.

7. La 2 iunie 2020, reclamantul a depus cerere către Consiliul Superior al Magistraturii pentru reîncadrarea sa în funcția de judecător, iar prin Hotărârea din 7 iulie 2020, Consiliul a dispus anularea suspendării și reluarea activității sale la Judecătoria Orhei, cu repunerea în toate drepturile avute anterior.

8. Reclamantul a indicat că, în paralel, la 29 iunie 2020, inspectorul-judecător Victor Pruteanu a întocmit o autosesizare pentru a verifica existența unor eventuale abateri disciplinare, însă, la 18 septembrie 2020, prin Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 23/6, s-a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința sa, constatându-se că nu a fost săvârșită nicio abatere disciplinară. Hotărârea Colegiului disciplinar a rămas definitivă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2022.

9. La 7 martie 2022, odată cu expirarea termenului inițial de cinci ani, reclamantul a depus cerere către Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă și inițierea procedurii de evaluare a performanțelor. Prin Hotărârea nr. 26/2 din 22 martie 2022, Consiliul a dispus remiterea materialelor către Colegiul pentru evaluarea performanțelor judecătorilor în vederea realizării procedurilor necesare.

10. Reclamantul a arătat că, prin Nota informativă a inspectorului-judecător Victor Pruteanu nr. 1299m din 19 mai 2023, s-a concluzionat că acesta îndeplinește condițiile legale pentru a fi numit în funcție până la atingerea plafonului de vârstă și că CSM urma să adopte hotărârea corespunzătoare.

11. Cu toate acestea, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, Consiliul a respins cererea reclamantului, invocând suspiciuni privind reputația acestuia, bazate pe pretinse întâlniri și discuții cu participanți la procese, aspecte legate de dosarul penal clasat deja definitiv în anul 2020.

12. Reclamantul a susținut că aceste suspiciuni au fost clarificate și înlăturate atât prin ordonanța de clasare a cauzei penale, cât și prin hotărârile definitive pronunțate în procedura disciplinară, și că hotărârea contestată este nelegală, fiind întemeiată pe considerente subiective, încălcând principiile legalității, imparțialității, bunei-credințe și proporționalității.

13. Totodată, reclamantul a invocat că actul administrativ contestat contravine prevederilor art. 6 și art. 8 din CEDO, încalcă art. 10 și 11 din Legea nr. 947/1996 privind Consiliul Superior al Magistraturii, nu respectă criteriile prevăzute de art. 3 din Legea nr. 147/2023 privind selecția și evaluarea performanțelor judecătorilor, contravine art. 6 alin. (4) din Legea nr. 544/1995 privind statutul judecătorului și nu îndeplinește cerințele de motivare prevăzute la art. 31 și art. 118 Cod administrativ.

14. Reclamantul a subliniat că hotărârea contestată reproduce motivele dintr-o contestație disciplinară anterioară, fără a conține o motivare proprie, și că ignoră autoritatea de lucru judecat a ordonanței de clasare și a hotărârilor judecătorești definitive, încălcând astfel prezumția de nevinovăție.

15. În contextul dat, reclamantul consideră că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 este ilegală și neîntemeiată.

16. La 21 octombrie 2024, Eugen Popovici, reprezentat de avocatul său Olga Burea, a depus un supliment la cererea de chemare în judecată, prin care a adus în atenția instanței circumstanțe de fapt și motive de drept survenite ulterior depunerii acțiunii inițiale, considerate relevante pentru soluționarea completă și corectă a litigiului.

17. Prin suplimentul depus la 21 octombrie 2024, reclamantul a invocat, în primul rând, încălcarea principiului imparțialității, arătând că Aliona Miron, în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, trebuia să se autorecuze întrucât anterior, ca judecător la Curtea Supremă de Justiție, soluționase cereri privind suspendarea executării Hotărârii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023.

18. Reclamantul a susținut că această implicare anterioară ridică îndoieli obiective asupra imparțialității procedurii administrative, fiind astfel încălcate prevederile art. 18 din Legea nr. 947/1996 privind Consiliul Superior al Magistraturii și standardele CEDO.

19. De asemenea, reclamantul a arătat că procedura administrativă privind eliberarea sa din funcție nu a fost finalizată printr-un act propriu al Consiliului, ci s-a încheiat prin emiterea Decretului Președintelui Republicii Moldova, fără informarea corespunzătoare a reclamantului despre acțiunile întreprinse.

20. Reclamantul a invocat că această lipsă de transparență și depășirea termenului rezonabil de soluționare contravin dispozițiilor art. 69, 70 și 78 din Codul administrativ.

21. Totodată, reclamantul a afirmat că dreptul discreționar al Consiliului a fost exercitat în mod nejustificat, susținând că, în lipsa unor suspiciuni rezonabile privind integritatea sa, Consiliul era obligat să dispună numirea sa în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, în special Hotărârea nr. 38 din 7 decembrie 2021.

B. Poziția pârâtului

22. La 17 mai 2024, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință la cererea de chemare în judecată formulată de Eugen Popovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

23. Consiliul Superior al Magistraturii nu a recunoscut temeinicia acțiunii, arătând că numirea judecătorilor în funcție până la atingerea plafonului de vârstă constituie o prerogativă ce ține de competența sa exclusivă, în temeiul art. 116 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, în vigoare până la 1 aprilie 2022, și al prevederilor legilor organice privind statutul judecătorului.

24. Pârâtul a subliniat că, potrivit interpretării Curții Constituționale, după expirarea termenului inițial de 5 ani, judecătorii urmează să fie numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, însă această numire nu se realizează automat, Consiliul păstrând dreptul de a verifica integritatea și conduita judecătorului în cazul existenței unor suspiciuni rezonabile, inclusiv prin solicitarea unui control suplimentar de către Inspekția Judiciară.

25. Consiliul a susținut că, în cazul reclamantului, au existat suspiciuni rezonabile privind integritatea și conduita sa, generate de circumstanțe reținute în dosarul penal clasat în anul 2020, precum și de faptele analizate în cadrul procedurilor disciplinare anterioare.

26. A indicat că, deși cauza penală în care reclamantul a fost vizat a fost clasată prin Ordonanța procurorului din 5 mai 2020, în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din 24 octombrie 2023 au fost readuse în discuție aspecte din acea cauză, inclusiv declarații potrivit cărora reclamantul ar fi primit bani de la un participant la proces, precum și operațiuni bancare efectuate de fosta soție a reclamantului.

27. Consiliul a menționat că, în ședința Plenului, reclamantul a refuzat să răspundă la întrebările adresate privind aceste circumstanțe, invocând că dosarul se află în curs de examinare în instanța de judecată și că nu este corect să se pronunțe asupra fondului.

28. Pârâtul a arătat că, potrivit Codului de Etică și Conduită Profesională al Judecătorului, precum și jurisprudenței Curții Constituționale, Consiliul Superior al Magistraturii are competența de a aprecia integritatea și conduita unui judecător, iar în cazul reclamantului, faptele expuse, chiar dacă nu au întrunit elementele constitutive ale unei infracțiuni, afectează grav imaginea justiției și încrederea publicului în sistemul judecătoresc.

29. A susținut că, în cadrul analizei proporționalității, a considerat că interesul public de a avea un sistem judecătoresc credibil și integru prevalează asupra

interesului personal al reclamantului de a fi numit în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.

30. Pârâtul a subliniat că respingerea cererii reclamantului nu reprezintă o sancțiune disciplinară, ci o decizie administrativă adoptată în limitele competenței sale legale, iar Consiliul și-a exercitat dreptul discreționar cu respectarea principiilor legalității, oportunității și echității.

31. În concluzie, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, susținând că Hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 a fost emisă în condiții de legalitate, pe baza unei analize temeinice a circumstanțelor de fapt și de drept, și că nu sunt întrunite condițiile pentru anularea acesteia.

C. Poziția părților în ședință publică

32. Completul de judecată reține că prezenta cauză a fost examinată în ședință publică, în cadrul ședinței de judecată desfășurate la data de 17 aprilie 2025, dată la care a fost pronunțat dispozitivul hotărârii.

33. Anterior, ședința de judecată fusese fixată pentru data de 20 februarie 2025, însă aceasta nu a avut loc. La data de 18 februarie 2025, avocata reclamantului a depus cerere de amânare a ședinței de judecată. Ulterior, ședința a fost fixată pentru data de 17 aprilie 2025, despre care părțile au fost notificate.

34. La data de 16 aprilie 2025, de la reclamant a parvenit o nouă cerere de amânare a ședinței de judecată. În cadrul ședinței din 17 aprilie 2025, completul de judecată a respins cererea de amânare și a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reclamantului, reținând că anterior ședința fusese amânată o dată.

35. La ședință s-a prezentat reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

36. Reclamantul Eugen Popovici, fiind însă citat legal, nu s-a prezentat la ședința de judecată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

37. La examinarea prezentei acțiuni, Completul de judecată a avut în vedere atât normele procedurale aplicabile în soluționarea cauzei în primă instanță, cât și dispozițiile de drept material relevante pentru legalitatea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023. Normele de drept material sunt redactate în forma în vigoare la data emiterii hotărârii contestate și pe parcursul procedurii administrative privind cererea reclamantului de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.

38. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

39. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

40. Art. 31 din Codul administrativ:

„Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate..”

41. Art. 118 alin. (1) – (3) din Codul administrativ:

„Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

(Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.”

42. Art. 189 alin.(1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

43. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează: a) în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor;”

44. Art. 193 alin. (3) și (3¹) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.

În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar

completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.”

45. Art. 194 alin.(1) din Codul administrativ:

„În procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.”

46. Art. 206 alin.(1) din Codul administrativ:

„O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).”

47. Art. 207 alin.(1) din Codul administrativ:

„Instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ.”

48. Art. 209 alin. (1), (2) din Codul administrativ:

„Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.”

49. Art. 219 alin. (1) (3) din Codul administrativ:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.”

50. Art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ:

„Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).”

51. Art. 225 alin.(1) și (2) din Codul administrativ:

„Instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.”

52. Art. 6 alin. (1) și alin. (4) lit. c) din Legea nr. 544/1995 p cu privire la statutul judecătorului:

„La funcția de judecător poate candida persoana cu o reputație ireproșabilă, (..).

Se consideră că nu are reputație ireproșabilă, în sensul alin.(1), și nu poate candida la funcția de judecător persoana care: c) are un comportament incompatibil cu normele Codului de etică al judecătorilor sau desfășoară activitate incompatibilă cu normele acestui cod;”

53. Art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului:

„Este interzisă comunicarea judecătorilor cu participanții la proces sau cu alte persoane, inclusiv cu persoane cu funcții de demnitate publică, dacă o astfel de comunicare este legată de dosarul aflat în procedura judecătorului și are loc în alt mod decât cel prevăzut de regulile de procedură. Comunicarea este interzisă din momentul de înregistrare a dosarului în instanța de judecată și pînă la emiterea hotărîrii irevocabile privind dosarul. Orice comunicare în afara ședințelor de judecată se face în scris și se anexează obligatoriu la dosar.”

54. Art. 4 alin. (1) lit. l) și p) din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor:

„Constituie abatere disciplinară: (...) l) încălcarea prevederilor referitoare la incompatibilitățile și interdicțiile stabilite la art.8 alin.(31) și alin.(32) lit.a) din [Legea nr.544/1995](#) cu privire la statutul judecătorului; p) alte fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură încît se afectează încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora, care, după gravitatea lor, nu pot fi calificate doar ca încălcări ale Codului de etică și conduită profesională a judecătorilor.”

55. Art. II alin. (2) și (4) din Legea nr. 47 din 10 martie 2022 pentru modificarea articolului 13 din Legea nr.154/2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor:

„(2) În termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, la cererea judecătorilor care cad sub incidența prezentului alineat, Consiliul Superior al Magistraturii va înainta Președintelui Republicii Moldova propunerile de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă pentru:

a) judecătorii al căror termen inițial de numire în funcție a expirat la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu au fost supuși evaluării extraordinare a performanțelor, prevăzută la art.13 alin.(4) lit.a) din Legea nr.154/2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor;

b) judecătorii al căror termen inițial de numire în funcție va expira până la data de 1 aprilie 2022.

Judecătorii prevăzuți la alin.(2) care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au fost supuși niciunei evaluări periodice sau extraordinare a performanțelor vor fi înaintați pentru numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă după constituirea Consiliului Superior al Magistraturii plenipotențiar.”

56. Art. 1 din Legea nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii:

„Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești.

Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.”

57. Art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 947/1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii:

„Întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: a) face propuneri Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție a judecătorilor sau de promovare a acestora la o instanță superioară;”

58. Art. 10 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii:

„Membrul Consiliului Superior al Magistraturii este în drept: a) să ia cunoștință de materialele prezentate Consiliului spre examinare; b) să participe la examinarea lor; c) să facă demersuri, să-și expună argumentele și să prezinte materiale suplimentare; d) să solicite instanțelor judecătorești, Ministerului Justiției, altor instituții și organizații informațiile și documentele necesare îndeplinirii atribuțiilor sale; e) să propună spre examinare în ședință probleme ce țin de competența Consiliului; f) să participe la adoptarea de hotărâri prin vot și să-și expună, după caz, opinia separată; j) să beneficieze de alte drepturi în condițiile legii.”

59. Art. 11 alin. (1) și (2) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii:

”(1) Membrul Consiliului Superior al Magistraturii este obligat: a) să-și exercite atribuțiile în conformitate cu legea; b) să asigure ocrotirea drepturilor și libertăților magistraților, onoarei și demnității lor în condițiile legii; c) să contribuie la promovarea principiului independenței autorității judecătorești; d) să păstreze secretul deliberărilor și confidențialitatea lucrărilor; e) să voteze pro sau contra la adoptarea de hotărâri; f) să depună, în condițiile legii, declarația de avere

și interese personale; g) să respecte prevederile legale privind conflictul de interese și regimul juridic al incompatibilităților și interdicțiilor.

(2) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii care nu fac parte din rândul judecătorilor sînt obligați să respecte incompatibilitățile și interdicțiile specificate la art. 8 alin. (1) lit. b)–d) din Legea nr. 544/1995 cu privire la statutul judecătorului.”

60. Articolul 116 alin.(1) și (2) din Constituția Republicii Moldova (în redacția legii în vigoare până la 1 aprilie 2022) prevedea:

„(1) Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

(2) Judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție de Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii. Judecătorii care au susținut concursul sunt numiți în funcție pentru prima dată pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii vor fi numiți în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă, stabilit în condițiile legii.”

61. Articolul 116 alin.(1), (2) și (5) din Constituție (în redacția Legii nr.120 din 23 septembrie 2021, în vigoare din 1 aprilie 2022) statuează:

„(1) Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

(2) Judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție, în condițiile legii, până la atingerea plafonului de vîrstă, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii.

(5) Deciziile privind numirea judecătorilor și cariera acestora trebuie să fie adoptate în baza unor criterii obiective, bazate pe merit, și a unei proceduri transparente, în condițiile legii. Promovarea sau transferul judecătorilor se face doar cu acordul acestora.”

62. Articolul II alin.(1)-(4) din Legea pentru modificarea Constituției Republicii Moldova nr. 120 din 23.09.2021 (în vigoare 01.04.2022) indică că:

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la expirarea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

(2) Judecătorii al căror termen inițial de numire în funcție de judecător nu a expirat la data intrării în vigoare a prezentei legi se consideră numiți până la atingerea plafonului de vîrstă prin efectul prezentei legi.

(3) Membrii Consiliului Superior al Magistraturii din rândul judecătorilor în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi își exercită mandatul până la expirarea termenului pentru care au fost aleși. Membrii de drept își încetează mandatul la data intrării în vigoare a prezentei legi. Mandatul profesorilor titulari în exercițiu la data intrării în vigoare a prezentei legi urmează să fie confirmat pentru o perioadă de 6 ani în total, cu votul a trei cincimi din deputații aleși.

(4) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în concordanță cu prezenta lege.”

63. Articolul 11 alin.(1) din Legea nr.544/1995 cu privire la statutul judecătorului (în redacția Legii nr.222 din 04 decembrie 2020, în vigoare din 1 iulie 2021, adică până la situația din 1 aprilie 2022) statuează că:

„(1) Judecătorii judecătorilor și judecătorii curților de apel se numesc în funcție, din numărul candidaților selectați prin concurs, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Candidații selectați, care întrunesc condițiile specificate la art.6, se numesc în funcția de judecător inițial pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii sunt numiți în funcții până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.”

64. Articolul 11 alin.(1) din Legea nr.544/1995 cu privire la statutul judecătorului (în redacția Legii nr.246 din 29.07.2022, în vigoare 26.08.2022) stipulează că:

„(1) Judecătorii se numesc în funcții, din rândul candidaților selectați în urma concursului, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Judecătorii sunt numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.”

65. Articolul 15 alin.(1) din Legea nr.544/1995 cu privire la statutul judecătorului menționează că:

„(1) Judecătorii sunt obligați: a) să fie imparțiali; b) să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; c) să respecte întocmai cerințele legii la înfăptuirea justiției și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației; d) să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor; d¹) să respecte prevederile art.7 alin.(2) din Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale; e) să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului; f) să nu divulge secretul deliberării, informațiile obținute în ședință închisă, precum și datele urmăririi penale; f¹) să declare actele de corupție și actele conexe acestora, faptele de comportament corupțional, care i-au devenit cunoscute în exercitarea atribuțiilor de serviciu; f²) să prelucreze datele cu caracter personal în conformitate cu prevederile Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal; g) să depună declarația de avere și interese personale; i) să-și verifice starea de sănătate în condițiile prevăzute la art.61.”

66. Articolul 25 alin.(1) lit.k) din Legea nr.544/1995 cu privire la statutul judecătorului (în redacția Legii nr.222 din 4 decembrie 2020, în vigoare din 1 iulie 2021, adică până la 1 aprilie 2022) indică că:

„(1) Judecătorul este eliberat din funcție de organul care l-a numit în cazul: k) expirării împuternicirilor în legătură cu nenumirea judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă, precum și în legătură cu atingerea de către acesta a plafonului de vârstă.”

67. La 7 decembrie 2021, Curtea Constituțională a adoptat Hotărârea nr.38 pentru interpretarea articolelor 1 alin.(3), 20 și 116 alin.(1) și (2) din Constituție și controlul de constituționalitate al articolului 11 alin. (1) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului (numirea în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă) (sesizările nr.96a/2021 și nr.124g/2021) potrivit căreia:

„[...] (iv) **Marja discreționară a Consiliului Superior al Magistraturii în cadrul procedurii numirii judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă.**

69. În acest context, având în vedere cadrul normativ analizat, Curtea reține că Constituția nu prevede expres o competență a Consiliului de a numi în mod discreționar judecătorii în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. Totuși, această competență poate fi dedusă pe baza principiului autoadministrării judecătorești, precum și pe baza textului „se numesc în funcție de Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii” din articolul 116 alin. (2) din Constituție.

70. Curtea reține că competența în discuție presupune că Consiliul este autoritatea finală care decide, în mod definitiv, numirea judecătorului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. Prin urmare, având în vedere că o asemenea marjă discreționară poate afecta neutralitatea procedurii de numire a judecătorilor, Curtea trebuie să constate dacă ea este justificată și dacă este însoțită de garanții adecvate, care exclud arbitrariul. Așadar, chestiunea conținutului și întinderii marjei discreționare a Consiliului presupune o punere în balanță a principiilor concurente. În acest caz, Curtea constată că principiile concurente sunt reprezentate, pe de o parte, de principiul independenței justiției și preeminenței dreptului și, de cealaltă parte, de principiul autoadministrării judecătorești.

(v) Ponderarea principiilor independenței justiției și preeminenței dreptului cu principiul autoadministrării judecătorești.

71. Curtea reține că formularea utilizată de articolul 116 alin. (2) din Constituție sugerează că Consiliul este autoritatea care propune numirea în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă. Totuși, articolul în discuție nu instituie o competență necondiționată și absolută a Consiliului în acest domeniu. Dimpotrivă, textul „în condițiile legii” limitează de o manieră substanțială competența Consiliului de a numi judecătorii în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. În primul rând, competența face obiectul reglementării legislative, iar în al doilea rând, limitarea în discuție impune o obligație a Consiliului de a se conforma cu condițiile stabilite în lege. Așadar, o primă condiție impusă Consiliului în exercițiul competenței de numire a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă este reprezentată de principiul preeminenței dreptului (a se vedea, referitor la conținutul acestui principiu, § 57 supra).

72. Curtea reține și limitări implicite, deduse din câmpul de aplicare al articolelor 20 și 116 alin. (1) din Constituție, care impun exigențe stricte pe care trebuie să le respecte o instanță de judecată, prin raportare la standardul unui „tribunal instituit de lege”.

73. Pe de altă parte, referitor la principiul autoadministrării judecătorești, Curtea constată că acesta nu urmărește doar recunoașterea, de o manieră formală, a unei autonomii a Consiliului, ci reprezintă, în esență, un mijloc de garantare a protecției independenței justiției, prin autoadministrarea acesteia. Curtea reține că, prin reglementarea sa în Constituție, constituanta a considerat că acest mod de administrare a justiției se apropie cel mai bine de un sistem judecătoresc ideal. Din acest motiv, articolul constituțional în discuție trebuie interpretat în acord cu valoarea independenței justiției.

[....]

78. Referitor la ponderea principiului independenței justiției, Curtea a precizat în jurisprudența sa că, în lipsa unei autorități libere și independente, abilitate cu competența controlului și echilibrării exercițiului de putere al autorităților publice, nu poate fi imaginată o societate cu adevărat democratică. Justiția independentă reprezintă condiția indispensabilă pentru supraviețuirea democrației și garantării principiilor ei de guvernare (a se vedea HCC nr. 13 din 27 aprilie 2021, §§ 34 și 35).

79. Așadar, în pofida legitimității teoretice a obiectivului de protecție, Curtea constată că competența Consiliului de a decide discreționar numirea judecătorilor în funcție până la atingerea plafonului de vârstă nu-și găsește o justificare reală, astfel încât să fie garantat echilibrul corect între principiul autoadministrării judecătorești și încrederea în sistemul judiciar. De altfel, Curtea reține că, atunci când sunt analizate toate aceste elemente, imaginea care se conturează nu este cea a unei protecții sporite a judecătorilor. Ceea ce se evidențiază este o structură care ar putea să protejeze, dar care ar putea, de asemenea, să controleze și, prin urmare, să influențeze.

80. Astfel, prin esența preeminenței dreptului și rolul justiției într-o societate democratică, Curtea trebuie să garanteze, în cadrul competențelor care-i revin, protecția independenței judecătorilor și să asigure efectul ei deplin. Curtea precizează că o concluzie inversă ar submina încrederea în sistemul judecătorec și ar pava calea pentru folosirea articolului 116 alin. (2) din Constituție ca subterfugiu pentru eludarea articolelor 1 alin. (3), 20 și 116 alin. (1) din Constituție. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că statele părți contractante la Convenție nu se bucură de nicio imunitate constituțională (a se vedea Anchugov și Gladkov v. Rusia, 4 iulie 2013, §§ 108- 110).

81. Prin urmare, având în vedere aceste considerente, Curtea subliniază că articolul 116 alin. (2) din Constituție trebuie interpretat în sensul în care, după expirarea termenului de cinci ani, judecătorii vor fi numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă fără o evaluare suplimentară din partea Consiliului Superior al Magistraturii. Totuși, în cazul existenței unor suspiciuni rezonabile privind integritatea judecătorului sau de încălcare de către acesta a legislației, Consiliul Superior al Magistraturii poate sesiza Inspekția Judiciară în vederea desfășurării unui control suplimentar al candidatului. În cazul în care suspiciunile nu vor fi confirmate, Consiliul Superior al Magistraturii va asigura numirea judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă.

II. Cu privire la controlul constituționalității articolului 11 alin.(1) din Legea privind statutul judecătorului.

83. Deși prevederea nu stabilește criteriile pe baza cărora este decisă numirea judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă, Curtea reține că acestea se regăsesc în Legea privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor. În analiza sa referitoare la procedura de numire în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă, Curtea a stabilit că, deși numirea judecătorilor este condiționată de evaluarea și de obținerea unui calificativ pozitiv în fața unui Colegiu specializat al Consiliului Superior al Magistraturii, această competență este atribuită unui organ din cadrul Consiliului, fiind respectate astfel exigențele impuse de articolul 123 alin. (1) din 41 Constituție. Pe de altă parte, Curtea a reținut că criteriile aplicate în vederea evaluării unui candidat sunt prevăzute de lege.

84. Curtea subliniază că independența justiției implică un statut special al judecătorilor, potrivit căruia ei trebuie protejați împotriva influențelor care le-ar putea afecta imparțialitatea. Din acest motiv, legislatorul a stabilit o procedură riguroasă de evaluare a performanțelor judecătorului, rolul determinant fiindu-i atribuit Consiliului Superior al Magistraturii, prin organele sale specializate, în calitate de garant al independenței justiției. Totuși, Consiliul este obligat să asigure transparența în procedurile sale de selecție și de numire a judecătorilor, astfel încât judecătorii și societatea să poată verifica dacă numirea se bazează în exclusivitate pe baza meritelor candidaților, apreciați potrivit integrității, imparțialității, independenței și eficienței.

(...)

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin.(1) literele a), b) și g) și 140 din Constituție, 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 6, 61, 62 lit. a), b) și e) și 68 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională, Hotărăște:

(...)

2. În sensul articolelor 1 alin.(3), 20, 116 alineatele (1) și (2) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii nu dispune de o marjă discreționară în ceea ce privește numirea judecătorilor în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. În exercițiul competenței de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, Consiliul Superior al Magistraturii va întreprinde măsurile legale pentru numirea judecătorului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, fără nicio evaluare suplimentară din partea sa. Totuși, în cazul existenței unor suspiciuni rezonabile care pun la îndoială integritatea judecătorului sau de încălcare de către acesta a legislației, Consiliul Superior al Magistraturii poate sesiza Inspekția Judiciară în vederea desfășurării unui control suplimentar al candidatului. În cazul în care suspiciunile nu sunt confirmate, Consiliul Superior al Magistraturii va asigura numirea în funcție a judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă.

3. Se recunoaște constituțional articolul 11 alin.(1) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului, în măsura în care, după expirarea termenului de 5 ani, judecătorul care întrunește condițiile prevăzute de lege și care a fost evaluat pozitiv de Colegiul de Evaluare este numit în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.”

68. Articolul 5 alin.(1), (2), (7) din Codul de etică și de conduită profesională al judecătorului, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Judecătorilor nr. 8 din 11 septembrie 2015 (modificat prin Hotărârea AGJ nr.12 din 11 martie 2016):

„(1) Judecătorul va respecta cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate, pentru a asigura încrederea societății în instanțe. Este conștient de riscurile corupției și nu va admite sau nu va crea aparența unui comportament corupțional în activitatea sa; nu va cere, accepta ori primi cadouri, favoruri sau beneficii pentru îndeplinirea ori neîndeplinirea atribuțiilor funcționale sau în virtutea funcției deținute.

(2) Judecătorul nu va solicita sau accepta, direct ori indirect, plăți, cadouri, servicii sau alte beneficii, în numele său, ai membrilor familiei sale ori prietenilor, ca prețuire pentru exercitarea sau abținerea de la îndeplinirea obligațiilor sale în legătură cu o cauză care urmează a fi examinată de către acesta.

(7) Judecătorul va evita discuții cu participanții la proces sau cu terțe persoane despre alte cauze puse pe rol în instanță, decât în cazurile prevăzute de lege.”

ADMISIBILITATEA ACȚIUNII

69. Completul de judecată reține că, potrivit art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ îndreptate împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii.

70. În prezenta cauză, reclamantul Eugen Popovici a contestat Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, solicitând anularea acesteia și obligarea autorității pârâte să emită hotărârea privind înaintarea

propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. Obiectul acțiunii vizează un act administrativ individual emis în materia carierei judecătorilor, ceea ce se încadrează în sfera de competență a instanței de contencios administrativ conform dispozițiilor art. 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ.

71. În ceea ce privește termenul de exercitare a acțiunii, Completul constată că, potrivit art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea se înaintează în termen de 30 de zile de la comunicarea actului administrativ contestat. Potrivit materialelor dosarului, Hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 i-a fost comunicată reclamantului la data de 1 februarie 2024.

72. Având în vedere că acțiunea a fost depusă la data de 13 februarie 2024, Completul apreciază că aceasta a fost formulată în termenul legal prevăzut de lege.

73. Sub aspectul calității procesuale, Completul constată că reclamantul, în calitate de persoană vizată direct de actul administrativ contestat, are calitate procesuală activă potrivit art. 189 alin. (1) din Codul administrativ.

74. De asemenea, cererea întrunește cerințele de formă și conținut prevăzute de Codul administrativ și de Codul de procedură civilă, fiind motivată în fapt și în drept și însoțită de probe relevante.

75. În consecință, Curtea constată că acțiunea este admisibilă, urmând a fi examinată în fond.

STAREA DE FAPT CONSTATATĂ DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

76. Din actele dosarului rezultă că, prin Hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a respins cererea reclamantului Eugen Popovici privind înaintarea propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă și a hotărât înaintarea propunerii către Președintele Republicii Moldova pentru eliberarea acestuia din funcția de judecător al Judecătoria Orhei, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 544/1995, în redacția anterioară datei de 26 august 2022.

77. La 15 martie 2017, Eugen Popovici a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Orhei pentru un termen de 5 ani, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 75-VIII, în urma promovării examenului și a procedurii de selecție desfășurate de Consiliul Superior al Magistraturii.

78. Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 522/24 din 13 noiembrie 2018, reclamantul a fost suspendat din funcție, la solicitarea Procurorului General, în contextul desfășurării unei cauze penale pe numele său. Prin Ordonanța procurorului din 5 mai 2020, s-a dispus scoaterea reclamantului de sub urmărire penală și clasarea cauzei penale, ordonanța rămânând definitivă prin neatacare.

79. Ulterior, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 7 iulie 2020, s-a dispus încetarea suspendării și reîncadrarea reclamantului în funcție, cu repunerea în toate drepturile.

80. Prin Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 23/6 din 18 septembrie 2020, s-a încetat procedura disciplinară în privința judecătorului Eugen Popovici **pe motiv că nu a fost respectată procedura de intentare**, hotărârea rămânând definitivă prin Încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 aprilie 2022 (pag.32-34).

81. La expirarea termenului inițial de 5 ani, reclamantul a solicitat numirea sa în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

82. La 19 mai 2023 a fost întocmită Nota informativă privitor la numirea lui Popovici Eugen judecător până la atingerea plafonului de vârstă a de către inspectorul-judecător Victor Pruteanu, potrivit căreia, în concluzie, s-a menționat: ”În aspectele reglementate prin norma legal citată, judecătorul Eugen Popovici este în drept de a cere, iar **Plenul CSM urmează să hotărască privitor la numirea lui în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă** cu propunerea respectivă Președintelui RM, inclusiv ținând cont de cele menționate.” (pag.46-51).

83. Prin Hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a respins cererea, invocând existența unor suspiciuni privind reputația ireproșabilă a reclamantului, generate de circumstanțele cauzei penale clasate și de alte fapte reținute în trecut în procedurile disciplinare.

84. *Inter alia*, Consiliul Superior al Magistraturii în conținutul hotărârii a menționat că:

”Faptul că judecătorul a fost învinuit de comiterea unei infracțiuni, deși a fost scos de sub urmărire penală și clasat procesul penal în privința acestuia, precum și mediatizarea extinsă a acestui fapt, reprezintă circumstanțe ce afectează buna reputație a judecătorului vizat în sensul art.6 Legea nr. 544/1995, precum și prestigiul justiției. Comportamentul necorespunzător al judecătorului, prin prisma statutului funcției de demnitate publică înaltă deținut, au un impact colosal asupra imaginii întregului sistem judecătoresc, generând suspiciuni privind nerespectarea obligațiilor judecătorului specificate în art. 15 alin. (1) din legea cu privire la statutul judecătorului, existând îndoieli privind imparțialitatea sa în procesul de înfăptuire a justiției, iar prin acțiunile sale a adus atingere prestigiului justiției și a compromis cinstea și demnitatea funcției de judecător, nu a respectat prevederile Codului de etică al judecătorului, provocând îndoieli față de obiectivitatea sa.

De asemenea, judecătorul Eugen Popovici, contrar restricțiilor impuse de lege, înainte de ședința de judecată stabilită pentru 18 octombrie 2018, și-a permis multiple întâlniri și discuții cu participanții la proces în cauza penală aflată în procedura sa de învinuire a lui I.S., în alte situații decât cele prevăzute de lege.

Astfel, judecătorul a încălcat prevederile referitoare la incompatibilitățile, interdicțiile și restricțiile de serviciu stabilite prin lege, deoarece la 17 octombrie 2018, până la ședința de judecată, stabilită pe dosarul penal pentru 18 octombrie 2018, în diferite încăperi și locuri pe teritoriul Judecătoriei Orhei, în alte situații decât cele prevăzute de lege, a admis întâlniri și discuții, cu avocatul Ș.S., participant la procesul penal în cauza lui I.S..

Judecătorul vizat a încălcat prevederile referitoare la interdicțiile și restricțiile de serviciu care îi privesc pe judecători, prin efectuarea tranzacției de împrumut 2000 euro cu procurorul I.B. – participant la examinarea cauzei penale de învinuire a lui I.S. și primirea la 17 octombrie 2018 a sumei 2000 euro de la acest procuror care la rândul său a împrumutat această sumă la 17 octombrie 2018 de la avocatul Ș.S.. Drept urmare a acestor acțiuni, la 18 octombrie 2018, judecătorul a dispus schimbarea arestului aplicat anterior acuzatului I.S., cu altă măsură de reprimare non privativă de libertate.

Colegiul disciplinar a încetat procedura disciplinară în privința judecătorului din motiv că procedura a fost intentată în baza sesizării membrului CSM, care nu corespunde după formă și conținut prevederilor alin.(1) art.19 Legea nr.178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului, fără a se expune asupra existenței temeiurilor comiterii (necomiterii) de judecător a abaterilor disciplinare, precum și din motiv că nu erau întrunite condițiile prevăzute de lege în prezența cărora Inspecția judiciară era în drept să se autosesizeze. Cu toate acestea, acțiunile admise de judecătorul Eugen Popovici în procesul de înfăptuire a justiției afectează grav imparțialitatea acestuia și, în special, încrederea în sistemul judecătoresc și prestigiul justiției.

În vederea înlăturării suspiciunilor și dubiilor privind integritatea și imparțialitatea judecătorului, în ședința Plenului Consiliului, judecătorul Eugen Popovici a fost întrebat despre circumstanțele cauzei penale în care este vizat, în prezent, în calitate de martor, însă acesta a refuzat să răspundă la întrebările adresate de membrii CSM, considerând că este incorect să se expună asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei deoarece cauza este în proces de examinare în instanța de judecată. De asemenea, a menționat că în ședința Plenului CSM nu este examinată cauza penală în fond pentru ca să se pronunțe asupra subiectului, iar toate acțiunile sale au fost consemnate de organul de urmărire penală și instanța de judecată și a răspuns la toate întrebările pe această cauză.

La întrebarea dacă înainte de ședința de judecată stabilită pe 18 octombrie 2018 a avut întâlniri, discuții sau alte situații decât cele prevăzute de lege cu participanții la proces, precum și la fotografiile prezentate din Procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte

mijloace tehnice din 20 octombrie 2018, magistratul a explicat că la Judecătoria Orhei, sediul central, sunt trei birouri ale judecătorilor pe hol și o sală de ședință. A ieșit din birou, a trecut, nu a avut întâlniri multiple, private sau sau de alt fel, este fumător și merge afară să fumeze în locul destinat pentru fumători și în timpul acesta, chiar și dacă este cineva, fiind educat, se salută.

Despre faptul dacă avocatul S.Ș. a intrat în biroul său, judecătorul Eugen Popovici a menționat că nu poate spune dacă avocatul a intrat în biroul său personal, fiindcă era biroul și anticamera unde se aflau greșierul și asistentul judiciar și posibil avocatul a intrat la greșier și asistentul judiciar. În imaginile prezentate nu este fixat momentul intrării în birou, fiindcă nu a existat.

Totodată, în ședința Plenului Consiliului au fost expuse constatările din Ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție din 5 mai 2020: "fiind audiat suplimentar în calitate de învinuit la 31 ianuarie 2019 S.Ș. a declarat că banii în sumă de 2000 euro, primiți de la S.V., i-a transmis judecătorului Eugen Popovici în sala de ședință lângă biroul de serviciu. Banii erau în fila de hârtie format A4. Până a transmite banii la 17 octombrie 2018 s-a întâlnit cu Eugen Popovici în curtea Judecătoriei Orhei și acesta i-a spus să pună banii într-o filă de hârtie și în momentul transmiterii să spună că a dus un document."

Referitor la pasajul din Ordonanța menționată, judecătorul Eugen Popovici a menționat că s-a dat citire doar unei frânturi din textul Ordonanței, iar dacă este citită toată Ordonanța lucrurile sunt de altă natură, însă nu va comenta, deoarece cauza este în proces de examinare și are calitate de martor.

În aceeași Ordonanță s-a menționat "Tot la 17 octombrie 2018 a fost fixat faptul convertirii de către soția lui Eugen Popovici, L.P., la sediul sucursalei nr.3 a Agenției nr.9 a BC "FinComBank" din mun. Chișinău, str. Brâncuși, 3, a banilor în sumă de 2000 euro în 39080 lei..."

În privința acestor circumstanțe, judecătorul a menționat că toate declarațiile pe acest caz despre proveniența și acțiunile fostei sale soții le-a făcut în cadrul dosarului penal.

În speță, aceste circumstanțe sunt determinante pentru soluția ce va fi adoptată de Plenul Consiliului, însă, această soluție nu reprezintă o reevaluare a acuzațiilor penale în privința judecătorului.....Din această perspectivă actele organului de urmărire penală au fost analizate doar ca niște acte, decizii de constatare a anumitor circumstanțe în care a fost vizat judecătorul Eugen Popovici."

85. Reclamantul a contestat această hotărâre, susținând că actul administrativ emis este nelegal, lipsit de motivare proprie și că ignoră soluțiile definitive prin care s-a constatat inexistența abaterilor disciplinare și clasarea cauzei penale, încălcând

astfel principiile legalității, imparțialității, proporționalității și prezumției de nevinovăție.

86. Ulterior, la 21 octombrie 2024, Eugen Popovici, reprezentat de avocatul său Olga Burea, a depus un supliment la cererea de chemare în judecată, prin care a invocat noi împrejurări de fapt și motive de drept, considerate relevante pentru soluționarea completă și corectă a litigiului.

87. În suplimentul depus, reclamantul a relatat că, la 14 martie 2024, Consiliul Superior al Magistraturii a stabilit pe ordinea de zi subiectul privind unele chestiuni referitoare la eliberarea sa din funcție în legătură cu respingerea cererii de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. Totuși, examinarea acestui subiect a fost amânată, fără a fi stabilită o dată ulterioară.

88. Reclamantul a indicat că, ulterior acestei ședințe, nu a mai avut loc nicio altă examinare în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii pe marginea cererii sale. Cu toate acestea, la 11 septembrie 2024, i-a devenit cunoscut Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1616-IX, prin care, între alți judecători, s-a dispus și eliberarea sa din funcție.

89. De asemenea, reclamantul a arătat că, la 12 septembrie 2024, a recepționat Dispoziția Președintelui interimar al Judecătoriei Orhei nr. 475/EP, prin care s-a dispus încetarea raporturilor sale de muncă, începând cu aceeași dată, cu efectuarea plăților salariale corespunzătoare.

90. În suplimentul depus, Eugen Popovici a invocat, în primul rând, încălcarea principiului imparțialității, susținând că doamna Aliona Miron, în calitate de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, trebuia să se abțină de la examinarea cauzei sale, întrucât anterior, în calitate de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a soluționat cereri privind suspendarea executării Hotărârii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023.

91. Totodată, reclamantul a susținut că procedura administrativă referitoare la cererea sa nu a fost finalizată printr-o hotărâre expresă a Consiliului Superior al Magistraturii, ci s-a încheiat prin emiterea decretului prezidențial, fără informarea corespunzătoare și fără un act administrativ propriu al CSM, ceea ce ar contraveni prevederilor Codului administrativ privind transparența și durata rezonabilă a procedurii.

92. În plus, reclamantul a invocat că, în lipsa unor suspiciuni rezonabile privind integritatea sa, Consiliul Superior al Magistraturii nu mai avea dreptul discreționar de a refuza numirea sa în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, susținând că Hotărârea Curții Constituționale nr. 38 din 7 decembrie 2021 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului impun limitarea acestui drept discreționar în astfel de situații.

APRECIEREA INSTANȚEI

93. Cu referire la fondul acțiunii și la susținerile formulate prin suplimentul depus la 21 octombrie 2024, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acțiunea în contencios administrativ depusă de Eugen Popovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, pentru considerentele ce succed.

94. Completul de judecată remarcă că Consiliul Superior al Magistraturii, în baza atribuțiilor constituționale, exercită două funcții esențiale ce derivă din necesitatea protejării independenței judecătorilor și anume, funcția de a asigura numirea judecătorilor și funcția de a veghea la respectarea principiului inamovibilității judecătorilor. Consiliul este autoritate de autoadministrare judecătorească și garantul independenței judecătorești. Calitatea de garant se referă în același timp la independența sistemului judiciar și independența fiecărui judecător în parte. În cadrul statului de drept existența unei puteri judiciare independente și imparțiale este o cerință structurală a statului.

95. Prin mecanismul de selectare și promovare a judecătorilor, de înaintare a propunerilor de numire sau de eliberare din funcție a judecătorilor (în cazul examinării candidaturilor propuse pentru a fi numite în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă), Consiliul Superior al Magistraturii participă direct la asigurarea principiului independenței autorității judecătorești. Or, actul de numire sau de eliberare din funcție este emis numai la propunerea organului autoadministrării judecătorești.

96. Desemnarea judecătorilor pe bază de merit, inclusiv până la atingerea plafonului de vârstă, constituie responsabilitatea constituțională a Consiliului Superior al Magistraturii.

97. În jurisprudența sa (HCC nr.11 din 27 aprilie 2010, §5; HCC nr.21 din 25 iulie 2013, §78; ACC nr.1 din 22 septembrie 2020, §42; ACC nr.2 din 3 decembrie 2020, §36), Curtea Constituțională a precizat că Consiliului Superior al Magistraturii îi revine rolul primar în procedurile privind numirea, promovarea, transferarea, demisia sau eliberare din funcția de judecător, iar orice abatere de la această regulă contravine art.123 alin.(1) din Constituție.

98. Competența exclusivă să numească judecătorii în virtutea prevederilor Constituției și legilor organice care reglementează funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii și întregului sistem judecătorec, îi revine nemijlocit Consiliului Superior al Magistraturii. Înaintarea repetată Președintelui Republicii Moldova a propunerii de numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii, or, potrivit art.116 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție de Președintele Republicii Moldova, la

propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii. Judecătorii care au susținut concursul sunt numiți în funcție pentru prima dată pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii vor fi numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, stabilit în condițiile legii.

99. Totodată, potrivit pct.81 din Hotărârea Curții Constituționale nr.38 din 07 decembrie 2021 pentru interpretarea articolelor 1 alin.(3), 20 și 116 alin.(1) și (2) din Constituție și controlul de constituționalitate al articolului 11 alin.(1) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului (numirea în funcție a judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă) (sesizările nr.96a/2021 și nr.124g/2021), în cazul existenței unor suspiciuni rezonabile privind integritatea judecătorului sau de încălcare de către acesta a legislației, Consiliul Superior al Magistraturii poate sesiza Inspekția Judiciară în vederea desfășurării unui control suplimentar al candidatului.

100. Prin urmare, analiza prevederilor actelor normative indică asupra competenței exclusive a Consiliului Superior al Magistraturii la numirea judecătorilor, precum și discreția autorității publice de a decide în fiecare caz concret asupra sesizării Inspekției Judiciare, dacă consideră necesară desfășurarea unui control suplimentar al candidatului.

101. La caz, situația reclamantului Popovici Eugeniu este similară unui candidat la funcția de judecător.

102. În primul rând, Completul reține că, potrivit art. 116 alin. (2) și (5) din Constituția Republicii Moldova, precum și art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 947/1996, numirea judecătorilor în funcție până la atingerea plafonului de vârstă nu este automată, ci are caracter discreționar, fiind condiționată de îndeplinirea cerințelor de integritate, reputație ireproșabilă și aptitudine profesională.

103. Deși reclamantul susține că ordonanța de clasare din 5 mai 2020 și hotărârile disciplinare definitive i-ar conferi automat dreptul la numirea până la plafonul de vârstă, instanța constată că aceste acte nu înlătură obligația Consiliului Superior al Magistraturii de a verifica, la momentul deciziei, reputația ireproșabilă și conduita judecătorului, în condițiile art. 6 alin. (1) și (4) lit. c) din Legea nr. 544/1995.

104. Faptul că Popovici Eugen s-a adresat cu cerere CSM, la expirarea termenului inițial de 5 ani, pentru reconfirmare în funcție până la atingerea plafonului de vârstă nu este suficientă, diminuând rolul acestei autorități în calitate de organ constituțional de autoadministrare judecătorească, or, Consiliul nu este o instituție formală și nu poate numi în funcție în mod automat judecătorii doar pe simplu fapt că expirat termenul inițial de 5 ani pentru care a fost numită, fără a fi supusă unei evaluări și aprecieri a carierei acesteia pe toată această perioadă de timp cât a activat.

105. Or, rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii este să asigure numirea în funcție, promovarea și eliberarea judecătorilor ca autoritate de autoadministrare judecătorească, garant al independenței judecătorești, fapt ce rezultă și din HCC nr.10 din 04 martie 1997.

106. Afară de aceasta, legislația cu privire la selecția și evaluarea judecătorilor expres stabilește că anume Consiliului Superior al Magistraturii îi revine sarcina respectivă până la constituirea noului Colegiu de selecție, fapt ce rezultă și din prevederile art.25 din Legea nr.147/2023 privind selecția și evaluarea performanțelor judecătorilor, Colegiu care la momentul emiterii hotărârii contestate nu exista.

107. Mai mult ca atât, potrivit art.II alin.(2) din Legea nr.120/2021 pentru modificarea Constituției, judecătorii al căror termen inițial de numire în funcție de judecător nu a expirat la data intrării în vigoare a prezentei legi se consideră numiți până la atingerea plafonului de vârstă prin efectul prezentei legi.

108. La data intrării în vigoare a modificărilor Constituției, 01 aprilie 2022, Eugen Popovici avea împuternicirile expirate de judecător, iar Consiliul Superior al Magistraturii este singurul organ care dispune de competența constituțională de a numi judecătorii în funcție.

109. La modificarea Constituției, în special a art.116, legiuitorul a stabilit că judecătorii în funcție la data modificărilor constituționale se consideră numiți până la atingerea plafonului de vârstă, deci este pusă în discuție soarta judecătorilor care dispun de împuterniciri constituționale obținute în mod legal, care au fost extinse prin efectul modificărilor constituționale. Prin urmare, un tratament egal urmează a fi aplicat tuturor 55 judecătorilor care au dispus de împuterniciri legale la data modificărilor constituționale.

110. Situația judecătorilor cu împuterniciri expirate reprezintă o altă situație decât a judecătorilor cu împuterniciri valabile la situația din 1 aprilie 2022. Elementul de bază care îi diferențiază este anume lipsa unor împuterniciri constituționale de a judeca. La caz, Consiliul Superior al Magistraturii este organul cu competența de a numi judecători până la atingerea plafonului de vârstă.

111. În atare împrejurări, nu este aplicabil principiul egalității și nediscriminării și nu este vorba despre similitudini între judecătorii care au avut la data modificărilor constituționale împuterniciri și cei cu împuterniciri expirate. Or, modificările constituționale au efect pe viitor, dar nu și retroactiv, respectiv Consiliul Superior al Magistraturii a examinat cererea lui Eugen Popovici din perspectiva normelor constituționale care reglementează numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, în temeiul normelor de drept în vigoare la data expirării împuternicirilor acesteia.

112. Prevederile art.II alin.(2) din Legea nr.120/2021 pentru modificarea Constituției, potrivit căreia judecătorii al căror termen inițial de numire în funcție de judecător nu a expirat la data intrării în vigoare a prezentei legi se consideră numiți până la atingerea plafonului de vârstă prin efectul prezentei legi, au fost supuse controlului constituțional, în decizia de inadmisibilitate nr.56 din 4 mai 2023 a Curții Constituționale, unde Curtea a reiterat că proiectul de lege pentru modificarea Constituției respectă condițiile de revizuire a Constituției.

113. Din această perspectivă, nu poate fi pusă în discuție eventuala existență a unei legitime așteptări cu privire la prelungirea împuternicirilor, deoarece obținerea funcției de demnitate publică de judecător nu este ocupată doar prin trecerea unei perioade de probă, întrucât această funcție de demnitate publică este ocupată în temeiul unui proces de selecție și evaluare, și în baza unei hotărâri motivate a Consiliului Superior al Magistraturii.

114. La acest aspect, Completul de judecată remarcă că dispozițiile art.3 din Legea nr.147/2023 privind selecția și evaluarea performanțelor judecătorilor stabilește expres care sunt criteriile la selectarea judecătorilor.

115. La soluționarea cererii lui Eugen Popovici, Consiliul Superior al Magistraturii a analizat-o în baza a două criterii de selecție a candidaților la funcția de judecător prevăzute la art.3 alin.(1) din Legea nr.147/2023: e) deținerea calităților personale precum verticalitatea, corectitudinea, capacitatea de a gestiona situațiile stresante, capacitatea analitică, capacitatea de a lua decizii, atestate prin rezultatul testării psihologice; f) deținerea capacității de a înțelege și de a soluționa situații juridice complexe.

116. Aici sunt relevante constatările Curții Constituționale prevăzute la §81 din Hotărârea nr.38 din 7 decembrie 2021, potrivit căreia articolul 116 alin.(2) din Constituție trebuie interpretat în sensul în care, după expirarea termenului de cinci ani, judecătorii vor fi numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă fără o evaluare suplimentară din partea Consiliului Superior al Magistraturii. Totuși, în cazul existenței unor suspiciuni rezonabile privind integritatea judecătorului sau de încălcare de către acesta a legislației, Consiliul Superior al Magistraturii poate sesiza Inspekția Judiciară în vederea desfășurării unui control suplimentar al candidatului. În cazul în care suspiciunile nu vor fi confirmate, Consiliul Superior al Magistraturii va asigura numirea judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă.

117. Curtea Constituțională investită cu dreptul de a explica modul de aplicare a prevederilor art.116 alin.(2) din Constituție, a reținut că odată fiind expirat termenul de cinci ani, Consiliul Superior al Magistraturii nu va confirma judecătorii până la plafon doar dacă există suspiciuni rezonabile privind integritatea judecătorului sau de încălcare a acesteia a legislației.

118. Ține de menționat că, potrivit Legii nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor aprecierea dacă a fost sau nu comisă o abatere disciplinară de către judecător, îi revine inspecției judiciare care la rândul său urmează să analizeze modul de aplicare a legislației, iar în cazul identificării unor încălcări a legislației sau lipsa de integritate, va trece la luarea măsurilor necesare. Procedură disciplinară urmează a fi finalizată cu o hotărâre a Colegiului disciplinar care să constate abaterea prevăzută la art.4 din Legea menționată, ceea ce la caz nu se atestă. Or, hotărâre cu privire la tragerea la răspundere disciplinară în privința lui Eugen Popovici, nu există. Nu există nu din considerentul că s-ar fi constatat lipsa unei eventuale abateri disciplinare, după cum susține reclamantul, ci pe motiv că nu s-ar fi respectat procedura de intentare a unei proceduri.

119. Cu toate acestea, Curtea Constituțională a reținut un alt element, și anume că Consiliului Superior al Magistraturii îi revine dreptul constituțional de apreciere a integrității candidatului la funcția de judecător, criteriu ce rezultă din prevederile art.3 și art.25 din Legea nr.147/2023 privind selecția și evaluarea performanțelor judecătorilor.

120. Prin urmare, aprecierea integrității profesionale a judecătorilor ține de competența Consiliului Superior al Magistraturii, indiferent de concluziile verificării prealabile a inspecției judiciare, or, ultima este competentă să stabilească dacă acțiunile judecătorului constituie sau nu o abatere disciplinară, dar nu dacă acesta este sau nu integru profesional, competența determinării acestor fapte sub aspectul integrității profesionale aparținând în mod exclusiv Consiliului Superior al Magistraturii

121. Potrivit Codului de etică și disciplină a judecătorului, prin integritate se înțelege – o serie de interdicții în virtutea deținerii funcției de demnitate publică de judecător, iar potrivit DEX noțiunea de suspiciune – semnifică lipsa de încredere în cineva, îndoială în ceea ce privește corectitudinea, legalitatea faptelor sau onestitatea intențiilor cuiva.

122. În contextul enunțat, în virtutea prevederilor art.5 din Codul de etică și disciplină, se atestă că Eugen Popovici a admis fapte reprobabile, menționate supra în pct.84, care au fost apreciate de către Consiliul Superior al magistraturii drept o demonstrație clară a lipsei de integritate.

123. În circumstanțele expuse, Consiliul Superior al Magistraturii corect a considerat că comportamentul lui Eugen Popovici nu poate fi apreciat ca respectând cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate. Or, statutul de judecător impune un comportament ireproșabil în societate, un echilibru și un comportament rațional chiar în situații limite.

124. Faptul că magistratul Eugen Popovici prin ordonanța procurorului a fost scos de sub urmărire penală pe motiv **că nu sunt suficiente probe**, nu este de natură să

înlătura existența acțiunilor care au adus atingere reputației reclamantului în calitate de judecător. Aceste fapte nu sunt dintre acelea care îi pot asigura lui Eugen Popovici o bună reputație în sensul art.6 din Legea nr.544/1995.

125. Or, la promovarea unui candidat pentru ocuparea funcției de judecător, autoritatea publică responsabilă Consiliul Superior al Magistraturii, are obligația să verifice reputația acestuia. Verificarea candidatului este incontestabilă și urmărește un scop legitim, având în vedere că ingerința este prevăzută de lege, în virtutea funcției de demnitate publică la care acesta pretinde (*a se vedea cauza Ovidiu Trăilescu v. România, cererile nr.5666/04 și 14464/05*).

126. Completul de judecată constată ca fiind justă concluzia Consiliului Superior al Magistraturii precum că Eugen Popovici nu îndeplinește condiția obligatorie prevăzută de lege pentru a fi numit în funcția de demnitate publică de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, întrucât s-a constatat că nu se bucură de o reputație ireproșabilă. Or, exercitarea funcției demnitate publică prin prisma Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, se bazează pe principiile legalității, liberului consimțământ, transparenței, exemplului personal, responsabilității și al loialității.

127. Potrivit principiilor generale stabilite în Carta Europeană cu privire la statutul judecătorilor, statutul judecătorilor tinde să asigure competența, independența și imparțialitatea la care orice persoană se așteaptă în mod legitim din partea jurisdicțiilor și a fiecăruia dintre judecătorii cărora le este încredințată apărarea drepturilor sale. El exclude orice dispozitiv sau procedură care ar putea periclita încrederea în această competență, această independență sau această imparțialitate. Judecătorul trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare care ar putea să pericliteze efectiv încrederea în imparțialitate și independența sa.

128. Afară de aceasta, Consiliul Consultativ al Judecătorilor a elaborat reguli de conduită individuală ale judecătorilor, stabilind că fiecare judecător în parte trebuie să facă totul pentru a susține independența juridică atât la nivel instituțional, cât și individual, să se comporte cu integritate în exercițiul funcțiunii și în viața particulară, să adopte permanent o abordare care să fie și să pară imparțială, să își îndeplinească îndatoririle fără favoritisme și fără prejudecăți sau idei preconcepute existente sau aparente, să manifeste respectul cuvenit tuturor persoanelor care iau parte la procedurile judiciare sau afectate de aceste proceduri, să își îndeplinească îndatoririle cu respectul cuvenit pentru tratamentul egal al părților, evitând orice idee preconcepută și discriminările, păstrând echilibrul între părți și asigurând o audiere corectă pentru fiecare.

129. Unul din criteriile care ține nemijlocit de aprecierea exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii este deținerea calității personale cum ar fi verticalitatea și corectitudinea comportamentului judecătorului.

130. La caz, corect Consiliul Superior al Magistraturii a apreciat lipsa integrității și corectitudinii în acțiunile magistratului Eugen Popovici.

131. Cât privește echilibrul dintre proporționalitatea și necesitatea emiterii hotărârii contestate, în raport cu interesul lui Eugen Popovici pentru a fi reconfirmat în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă și interesul public de a avea un sistem în care să nu activeze judecători care au admis derapaje de la principiile integrității prevăzute de Codul de etică a judecătorilor, Completul de judecată remarcă că potrivit decretului de numire în funcția de judecător statutul i-a fost garantat doar pentru o perioadă de 5 ani, ulterior numirea dânsului urma să fie precedată de o evaluare și selecție, de rând cu ceilalți candidați care aspiră la accesată funcție, or, prelungirea împuternicirilor nu a fost un statut obținut în mod automat prin trecerea simplă a timpului, fără să treacă prin procedura de evaluare.

132. În această situație, interesul public, încrederea justițiabililor în actul de justiție și prestigiul profesiei sub aspect de independență și integritate, prevalează față de interesul magistratului Eugen Popovici pentru a fi reconfirmat în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

133. În ceea ce privește critica reclamantului referitoare la pretinsa lipsă de imparțialitate a doamnei Aliona Miron, Completul constată că simpla participare a acesteia la soluționarea cererilor de suspendare a executării Hotărârii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023, în calitate de judecător la Curtea Supremă de Justiție, nu determină, prin ea însăși, existența unei incompatibilități absolute și nu conduce automat la concluzia lipsei de imparțialitate. În lipsa unei cereri exprese de recuzare formulate în cadrul procedurii administrative și în lipsa unor probe concrete care să demonstreze influențarea soluției, Completul apreciază că această critică este neîntemeiată.

134. Referitor la susținerea reclamantului privind lipsa finalizării procedurii administrative de către Consiliul Superior al Magistraturii, instanța constată că, potrivit răspunsului oficial al CSM din 27 septembrie 2024, Consiliul a menținut poziția exprimată prin Hotărârea nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 și a remis dosarul Președinției Republicii Moldova pentru emiterea decretului. În aceste condiții, Completul apreciază că, deși nu a existat o nouă hotărâre adoptată după ședința amânată din 14 martie 2024, Consiliul a considerat încheiată procedura administrativă prin actele deja emise și prin menținerea poziției sale.

135. Completul reține că decretul prezidențial nr. 1616-IX din 11 septembrie 2024 a intervenit ca urmare a Hotărârii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 și nu poate fi

calificat ca un act emis în lipsa unui temei administrativ, fiind o consecință directă a deciziei Consiliului Superior al Magistraturii.

136. Cu referire la critica privind durata procedurii administrative, instanța constată că, deși perioada dintre ședința din 14 martie 2024 și emiterea decretului din 11 septembrie 2024 este una considerabilă, aceasta nu poate fi calificată automat drept încălcare a art. 70 din Codul administrativ, în lipsa unor probe care să demonstreze producerea unui prejudiciu efectiv reclamantului sau afectarea semnificativă a dreptului său la o procedură efectivă.

137. Astfel, Completul consideră întemeiată susținerea pârâtului potrivit căreia existența unor suspiciuni rezonabile privind integritatea și conduita reclamantului poate constitui un temei legal pentru respingerea cererii de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, în contextul exigențelor impuse de art. 116 alin. (5) din Constituție și de Hotărârea Curții Constituționale nr. 38 din 7 decembrie 2021.

138. În consecință, Completul de judecată constată că motivele invocate prin suplimentul depus la 21 octombrie 2024 nu sunt de natură să conducă la concluzia nelegalității Hotărârii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 și nu justifică admiterea acțiunii în contencios administrativ.

139. Din aceste motive, în conformitate cu art.191 alin.(5) lit.a), art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge cererea de chemare în judecată depusă de Eugen Popovici împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 475/30 din 24 octombrie 2023 și obligarea pârâtei să emită hotărârea privind înaintarea propunerii de numire a reclamantului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, ca neîntemeiată.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc